

W ZESZYCIE

– Tempo wypowiedzi jest indywidualną cechą mowy; jej wskaźniki dzielą się na podstawowe (np. średnie tempo mówienia) oraz uzupełniające (m.in. średni czas trwania wszystkich pauz), różnicując wypowiedzi osób w różnym wieku.

– Artykulacja kompleksów konsonantycznych to jedno z kryteriów przynależności wymowy do określonego stylu; jej badanie obejmuje wymowę pojedynczych leksemów, powtarzanie wyrazów, mowę spontaniczną i czytanie tekstu.

– Dzieci dotknięte zespołem Aspergera mają problemy z nabywaniem kompetencji komunikacyjnej i językowej, co przekłada się na zakłócenia w ich porozumiewaniu się i łączy się z trudnościami w przyswajaniu reguł społecznych.

– Terapia rotacyzmu stanowi wyzwanie dla logopedów i ich pacjentów; praca nad właściwą wymową głównego wariantu fonemu /r/ wymaga wytrwałości, a pierwsze sukcesy osiąga się często dopiero po kilku miesiącach intensywnej terapii.

– Planując terapię dziecka z nosowaniem otwartym, należy uwzględnić warunki anatomiczne pacjenta w obrębie zwieracza podniebiennie-gardłowego, poziom sprawności aparatu artykulacyjnego, zwłaszcza mięśni podniebienia i gardła.

– Dyslekt jest odmianą biolektu; jego wyznacznikiem jest fakt występowania w nim zaburzeń mowy, dlatego też wewnętrzny podział dyslektu można oprzeć na klasyfikacjach zaburzeń mowy takich jak np. dyslalia, dysartria, dysleksja, dysgrafia.

– Delimitacyjne składniki systemu prozodyjnego (akcent, intonacja, pauzy) mają funkcje stylotwórcze; są środkami sfery wyboru i decydują o przynależności wypowiedzi do określonego typu prozodyjnego – skansji, prozy lub wiersza.

***

Logopedia – terapia logopedyczna – gerontolingwistyka – gerontologopedia – grupy spółgłoskowe – techniki diagnostyczne – zespół Aspergera – akwizycja języka – rotacyzm – dyslalia – nosowanie otwarte – dyslekt – akcent – intonacja – pauza – funkcje stylotwórcze prozodii.

Red.